

Kuopion ja Siilinjärven ev.lut. seurakuntien lehti

KIRKKO & KOTI

25.6.2025 / 6–7 / kirkkojakoti.fi

Kesän
tapahtumat
liitteessä!

Laulaja Juha Tapio:

Haluan luoda yhteisöllisyyttä

sivu 16

Myötätunto
voi muuttua
taakaksi

sivu 10–11

Lasten-
ohjaajat
kesäfiiliksissä

sivu 8–9

Tunnistatko
terapia-
kulttuurin?

sivu 4

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
päätoimittaja ja viestintäpäällikkö
minna.siikaniva@evl.fi

Vaalitaan lukutaitoa

SUOMI ON OLLUT perinteisesti lukutaidon kärkimaita. Viimeisimmät tutkimukset kertovat oppimistulosten ja nuorten hyvinvoinnin muutoksista. Muutokset lukutaidossa ovat suurempia kuin aikaisemmin, ja heikosti lukenevia on yhä enemmän. Erot lukutaidossa näkyvät tutkimusten mukaan myös muilla elämänalueilla.

LUKUTAIDON vaaliminen on kuulunut luterilaiseen perinteeseen. Mikael Agricola voidaan pitää suomen kirjakielen isänä. Hän loi suomen kirjakielen kääntämällä latinan- ja ruotsinkielistä kirkollista kirjallisuutta. Agricola opiskeli Saksassa Wittenbergin yliopistossa, jossa muun muassa Martti Luther opetti. Näin hän omaksui Lutherin ajattelun kirkon reformaatiosta, ja hänen myötänsä Suomen kirkko kääntyi luterilaisuuteen.

LUTERILAISEN REFORMAATION keskeinen ajatus oli, että jokaisen tulisi paitsi kuulla Jumalasta omalla kielellään, myös osata lukea Raamattua ja muita hengellisiä tekstejä. Agricola aloitti suomennustyönsä ABC-kirjalla (katekismus) vuonna 1543. Merkittävin hanke oli Uuden testamentin kääntäminen suomen kielelle vuonna 1548. Suomalaisten lukutaito vahvistui kirkon johdolla.

TÄNÄKIN KESÄNÄ rippikouluissa käydään katekismus läpi. On hyvää perintöä osata ulkoa uskontunnustus ja kristinuskon keskeisiä tekstejä.

RIIPPIKOULUSSA tavoitellaan ennen kaikkea näiden keskeisten tekstien sisäistä ymmärtämistä. Ulkoa opettavat tekstit ovat osa sitä kokonaisuutta, jolla rippikoulu varustaa nuoria elämään kristittyinä maailmassa ja liittymään mukaan seurakunnan jumalanpalveluselämään.

RIIPPIKOULUSSA huomioidaan jokaisen oma tapa oppia. Kaikilla nuorilla on lähtötilanteesta riippumatta tasavertainen oikeus käydä rippikoulu. ●

LAINATTUA

”En ole ollenkaan varma, tuottaako pitkälle viety länsimainen individualismi hyviä tuloksia. Henkiset välimatkat ovat täällä pitkät.

Päätoimittaja Markus Luukkonen,
Kirkonseutu 6/2025

”Erityisen tärkeää minulle on välittämisen teologia, se että pysähdymme toistemme rinnalle. Ihmisinä saatamme olla toisillemme viides evankeliumi.

Rovasti Tuula Paasivirta, Kotimaa 6/2025

AJANKOHTAISTA AJASSA

Luomakunta sydämellä

Kirkoissa vietetään luomakunnan sunnuntaita yhtenä touko–lokakuun sunnuntaina, usein juuri kesällä. Jumala on sanallaan luonut kaiken olevaisen ja ylläpitää sitä. Hän on antanut ihmiselle vastuun luomakunnan huolenpidosta. Vastuamme on viljellä ja varjella luomakuntaa ja toimia tuhon voimia vastaan.

Apua kotimaassa

Elinkustannusten nousu ja sosiaaliturvan leikkaukset ovat heikentäneet pienituloisten elämää. Pienituloisuus kasvaa perheiden, nuorten aikuisten, yksinhuoltajien ja yksin asuvien keskuudessa. Kotimaanapu kerää varjoja, jotka menevät perille Suomen ev.lut. seurakuntien diakoniatyön kautta.

kotimaanapu.fi

Kirkko ja koti kesäsi

Kädessäsi on Kirkko ja koti -lehden kesälehti. Kun sen jutut on luettu, löydät lisää lukemista aiemmista jutuistamme verkkolehdestä. Seuraava painettu lehti ilmestyy elokuun viimeisenä keskiviikkona 27.8.

kirkkojakoti.fi

YKSI HETKI PUISTOSSA

Alavan seurakunnan järjestämät perheiden puistotreffit Painija Eino Leinon puistossa 9.6. vetivät paikalle pikkuväkeä vanhempineen. Lasten leikkiessä aikuisilla oli aikaa vaihtaa kuulumisia keskenään. Kuva: Tuija Turunen.

LYHYESTI

KUOPION ev.lut. seurakuntayhtymän yhteinen kirkkoneuvosto esittää yhteiselle kirkkovaltuustolle tuloveroprosentin säilyttämistä 1,45 prosentissa.

Vuosina 2011–2022 veroprosentti on ollut 1,5. Vuodesta 2023 alkaen veroprosenttia laskettiin soteuudistuksen takia.

Yhteinen kirkkovaltuusto käsittelee asian lokakuun kokouksessaan.

PUIJON seurakunnan nuorisotalosta luovutaan. Kuopion ev.lut. seurakuntien yhteinen kirkkovaltuusto päätti kokouksessaan 10.6., että korvaavia tiloja suunnitellaan ensisijaisesti kirkon alakertaan.

140

Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymässä työskentelee tänä kesänä kaikkiaan noin 140 kesätyöntekijää.

TIESITKÖ?

Työkokemusta monelle sadalle nuorelle

Jokaisella rippi- ja lastenleirillä työskentelee viidestä kymmeneen isosta, joten kesän aikana näitä leirityöpaikkoja on tarjolla monelle sadalle nuorelle.

”Osa isosista on saanut paikan useammalta leiriltä. Muutoin heitä ei riittäisi kaikille leireille. Työntekijöille isokset ovat korvaamaton apu ja tuki leirien arjessa. Ilman heitä ei kesän leiritoiminta onnistuisi”, Hanna Kärsämä korostaa.

Jo joutui leiriaika!

Kesällä seurakuntien leirikeskuksissa käy kuhina, kun rippikoululaiset ja koululaiset leireilevät vuorotellen.

Sini-Marja Kuusipalo teksti
Tuija Hyttinen kuva

Nuorten rippikouluvuosi huipentuu leiriin tai päivä-ripariin, joista suurin osa järjestetään kesällä. Kuopion seurakunnissa rippikouluja on tasaisesti läpi kesän. Niitä järjestetään omissa leirikeskuksissa Etelä-Kuopion Ryttyllä ja Hirvijärvellä sekä Puijon kupeessa Poukamasessa. Koska koulujen kesäloma-aikaan leiriläisiä on paljon yli omien leirikeskusten kapasiteetin, ripareita on lisäksi Nilsiä Aholansaaressa ja lähiseurakuntien leirikeskuksissa mm. Leppävirralla, Suonenjoella ja Siilinjärvellä. Muutama ryhmistä suuntaa Lappiin asti.

”Rippikoulu kokoaa edelleen nuoret yhteen ja on osa nuorten kulttuuria. Se on nuorille mielekäs kokemus, jossa opetellaan yhdessä elämisen taitoja. Vaikka leirien alkupäivinä kaikilla on epävarma olo, tutustumisen myötä porukassa on tila olla oma itsensä”, Kuopiossa rippikouluja koordinoiva nuorisosihteeri **Hanna Kärsämä** kertoo.

Tänä vuonna Kuopion seurakunnat järjestävät 41 rippikoulua, joihin osallistuu 930 nuorta. Rippikoulun suosio sukupolvikokemuk-

sena on alueella vahva: Kuopion seurakunnissa rippikoulun käy yli 90 prosenttia rippikouluikäisistä seurakuntalaisista ja Siilinjärvellä lähennellään sataa prosenttia.

Rippikoulun yhteydessä kastetaan ja seurakunnan jäseneksi liittyy vajaat 30 nuorta. Lisäksi kymmenisen nuorta käy rippikoulun, mutta ei liity kirkkoon eikä tule konfirmoiduksi.

”He ovat muiden kirkkojen jäseniä tai eivät halua liittyä kirkkoon, mutta rippikoulu kuitenkin kiinnostaa ja haluavat siihen osallistua yhdessä kaverien kanssa.”

”

Seurakuntien leirien suosio on nosteessa.

Viime vuonna koko maassa rippikoulussa kirkkoon liittyi yli 1 400 nuorta. Liittyneiden määrä kasvoi vuodessa noin viidenneksen ja kastettujen nuorten määrä melkein neljänneksen.

Viime vuoden Suomen rippikoululaisista yhdeksän kymmenestä koki, että rippikoulussa oli hauskaa, turvallista ja hyvä olla ja että siellä sai olla oma itsensä. Rippikoulussa käsitellään uskoa, elämää ja kuolemaa sekä tunteita ilosta suruun.

Tekemistä ja seuraa lastenleireillä

Tänä vuonna lasten leirikesässä Kuopion seurakunnat järjestävät kahdeksan ja Siilinjärven seurakunta kaksi lastenleiriä, jotka on suunnattu 1.–7.-luokkalaisille. Tarjolla oli Kuopiossa myös yksi perheleiri ja Siilinjärvellä kaksi.

Leirikeskuksissa lastenleirit lomittuvat rippileirien kanssa kesäkuuhun ja heinä-elokuun taitteeseen, jotka on palautteen perusteella todettu toimivimmiksi.

”Leirikesässä kesäloman alku ja loppu ovat suosittuja, koska vanhemmilla ei välttämättä ole silloin lomaa. Leirit kestävät pari yötä, ja näin voimme tarjota leiripaikan mahdollisimman monelle lapselle. Haluamme tarjota lastenleirejä niin paljon kuin vain työntekijöiden riittävyden kannalta voimme”, sanoo Hanna Kärsämä, joka vastaa Kuopion seurakunnissa myös leirikesästä.

Kuopiossa seurakuntien lastenleireille ilmoittautui 280 lasta, joista yli yhden leirin verran jäi lapsia ilman leiripaikkaa.

”Tänä vuonna suosituin lasten leirikesän leiri oli ehdottomasti Kepparileiri, jolle ilmoittautui tuplasti enemmän väkeä, kuin oli mahdollista ottaa. Moni jäikin kokonaan ilman leiripaikkaa”, Kärsämä harmittelee.

Seurakuntien leirien suosio on nosteessa, mistä kiittää se, että sekä lasten että perheiden leirit täyttyivät ilman jälki-ilmoittautumista.

Seurakuntien lastenleireillä yhdistyvät luonto, liikunta, leikki ja yhdessäolo. Leirit tarjoavat myös mahdollisuuden uusiin ystäväsuhteisiin ja turvalliseen kesänviettoympäristöön. Vaikka lastenleirit ovat lyhyitä parin kolmen päivän leirejä, ne osaltaan vastaavat vanhempien huoleen alakouluikäisten lasten hoidon, seuran tai mielekkään kesätekemisen järjestymisestä koulujen pitkän kesäloman ajan.

Seurakuntien lastenleirien maksut ovat muutaman kympin luokkaa ja keskustaa kauempiin leirikeskuksiin on yhteiskuljetus. Näin osallistumisen kynnys madaltuu erilaisille perheille.

Viimeinen kesä Hirvijärvellä

Kuopion seurakuntien Hirvijärven leirikeskuksessa järjestetään viimeiset kesäleirit tänä vuonna: kolme lastenleiriä ja seitsemän rippileiriä. Viimeinen rippileiri Hirvijärvellä on tämän vuoden lokakuussa syyslomaviikolla. Joulukuun saakka Hirvijärven viikonlopuissa pidetään mm. nuorten leirejä.

”Syysloman riparilla pääsee vielä Hirvijärven savusaunaan. Silloin riparille kokoontuu ensi kauden ensimmäinen ryhmä. Hirvijärvi on monille muistojen paikka. Leirikeskuksen korjaustarve on kuitenkin suuri. Jostain on luovuttava, jotta voimme kehittää toimintaamme”, Hanna Kärsämä kertoo.

Ensi kesänä Ryttyllä leirikeskus alkaa palvella kahden eri leiriporukan tarpeita kerrallaan, ja uusien mökkien rakentaminen Ryttyllä on jo alkanut.

”Ryttyllä uudet, modernit mökit ovat käytössä ympäri vuoden ja tarvittaessa myös viikolla. Tähänkin saakka leirikeskustoimintamme on painottunut Ryttyllä, ja nyt voimme alkaa kehittää Ryttyllä leirikeskusta ja sen palveluja uudessa tilanteessa”, Kärsämä iloitsee. ●

Emilia Kujala kannustaa suhtautumaan terapiakulttuuriin kriittisesti.

Tunnistatko terapiakulttuurin?

Monenlainen hyvinvointi- ja terapia- puhe on vallannut yhteiskunnan.

Sini-Marja Kuusipalo teksti
Jenni-Maria Könönen kuva

Oletko tehnyt aina näin? Ei kannattaisi. Tee nämä asiat ja tulet onnelliseksi. Asiantuntijan viisi vinkkiä hyvään kesään. Lue burnoutin kokeneen selviytymistarina. Tällaisiin lauseisiin törmäämme harva se päivä, kiitos terapiakulttuuriin.

Elämme terapiakulttuurissa, joka on levinnyt laajalle yhteiskunnassa. Tämän tietää ja ilmiötä kritisoi psykoterapeutti ja sosiaalipsykologi **Emilia Kujala**.

”Ihmiselle on ominaista etsiä vastauksia kysymyksiin siitä, miten elää hyvää elämää ja sovussa. Ihmisten elämää eivät enää ohjaa perinteiset instituutiot, kuten suku, kirkko tai yhteiskunnan perinteet, joten vastauksia on alettu etsiä psykologiatieteistä.”

Paras versio itsestä

Terapiakulttuuri ilmenee monenlaisena hyvinvointi- ja terapiapuheena ja itsensä kehittämisenä ja on kietoutunut kuluttamiseen ja kilpailuyhteiskuntaan. Se on kuitenkin eri asia kuin psykoterapia.

”Elämme villissä lännessä: Koska haluamme ostaa, meille myydään ideoita ja ajatuksia riittämättömyydestä. Ihmisen omasta minästä on tullut kauppatavaraa, ja terapiakulttuuri on tullut osaksi tätä puheenpartta.”

Ratkaisuja löytyy niin itsehoito- eli self-help-kirjoista ja lehtijutuista kuin sosiaalisen median eri alustojen ja podcastien hyvinvointisisällöistä. On puheenvuoroja, valmennuksia ja tuotteita, joita kuluttamalla yksilö voi viilata itsestään alati parempaa minää.

”Stressi on yksi esimerkki siitä, miten kaupalliset toimijat hyödyntävät terapiakulttuuria. Ihmisille kerrotaan stressin vaaroista, ja sen jälkeen myydään erilaisia tuotteita ja palveluja stressin hallintaan, vaikka tutkimustiedon mukaan edes pitkään jatkunut stressi ei aina ole haitallista.”

”

**On tärkeä tunnistaa
itsensä kehittämisen
motiivit.**

Ihmiset pyrkivät kehittämään itseään jatkuvasti paremmaksi versioksi menestyäkseen työssä, ihmissuhteissa, harrastuksissa ja elämässä ylipäätään. Kohtuullisen

hyvä ei riitä, vaan pitää olla paras, erittäin hyvä ellei täydellinen.

Uskomme elämäntapaohjeita, mutta kenen vaikutusvaltaan luotamme?

”Esimerkiksi Tiktok tavoittaa nuoria hyvin, ja siellä on paljon erilaisia toimijoita, joiden taustat voivat olla epäselviä. Lisäksi on ihmisiä, jotka toimivat kehnosti ja epäeettisesti. Somessa kuka tahansa voi olla asiantuntija ja luoda bisneksen. Kuluttajan voi olla vaikea arvioida myyjän motiiveja ja tietämystä.”

Tutkimustietokaan ei aina ole yleistettävissä ja silläkin on kulttuurinen ja ajallinen taustansa.

Ylikuumeneminen oma napa

Itsensä kehittämisen paine voi johtaa uupumukseen ja elämän ylikuumenemiseen.

”On tärkeää tunnistaa itsensä kehittämisen motiivit. Sitä voivat ohjata riittämättömyyden kokemus, menestyksen tavoittelu tai paine keltata itselle ja toisille. Tutkimusten mukaan ihmisillä, jotka työskentelevät korkeasti koulutetuilla naisvaltaisilla aloilla, uupumuksen syynä on usein paine kehittää itseään kaikilla elämän alueilla”, Kujala sanoo.

Terapeuttina Kujala tietää, että usein pelkkä tieto ei riitä ongelman ratkomiseksi. Suurempi kysymys on, miten tieto muutetaan toiminnaksi ja toivotuksi hyvinvoinniksi.

”Haluamme päästä eroon kärsimyksestä ja etsiä pelastusta. Joskus ihminen tekee kaikkensa sitkeän ongelman, kuten unettoisuuden tai uupumisen, ratkaisemiseksi. Ongelmasta eroon pääsemisestä voi kuitenkin tulla todella suorittavaa. Pahimmillaan kauppal-

lista voittoa tehdään haavoittuvassa asemassa olevan kärsimyksellä.”

Emilia Kujala muistuttaa, että onnellisuus ei yleensä löydy omasta navasta, vaan laumaeläjän aivot ja hermosto kokevat merkityksen ja psykologisen turvallisuuden yhteydessä toisiin ja johonkin itseä suurempaan. Mitä enemmän ihminen onnellisuuden tavoittelussa keskittyy itseensä, sitä huonommin hän voi.

Kysymyksillä eteenpäin

Itsen kehittämiseen nivoutuu yksilökeskeisyys.

”Tämä aika on tosi yksilökeskeistä ja etsii syitä ja ratkaisuja yksilöistä. Monet ihmisen ongelmat eivät kuitenkaan ratkea omaan napaan tuijottamalla. Esimerkiksi terveys tai sairaus voivat riippua muusta kuin ihmisestä itsestä.”

Vaikka jostain vinkistä tai itsehoito-ohjelmasta voi olla yksilölle apua, terapiakulttuuriin ilmiönä liittyy asiantuntijavallan ongelma: mielenterveyden asiantuntijoiden valta on valunut monille muille yhteiskunnan toimijoille.

”Yhteiskunnallisia ongelmia, kuten syrjäytymistä, työttömyyttä ja oman paikan löytämisen vaikeutta, yritetään ratkaista terapiakulttuurin avulla, vaikka ne vaatisivat aivan erilaisia ratkaisuja.”

Kujala korostaa, että hyvien kysymysten esittäminen on tärkeämpää kuin neuvojen antaminen.

”On ymmärrettävää, että ihmisen kaipaa neuvoja ja elämänohjeita. Onpa sitten terapeutti, teologi tai filosofi, neuvomista tärkeämpää on se, että osaa esittää hyviä kysymyksiä. Niihin ei välttämättä saa hetkessä vastausta, mutta hyvät kysymykset ohjaavat ihmistä eteenpäin.” ●

Vastat viuhumaan

Mikään ei kuulu Suomen kesään yhtä erottamattomana osana kuin saunominen vastan kanssa. Vaan miten saada aikaiseksi paras vasta?

Heli Haring teksti
iStock kuva

Vasta vai vihta, Suomen saunaseuran jäsen ja vastanteon taitaja Juhani Lehtiranta?

”Molemmat nimitykset ovat yhtä oikeita, vaikka niistä aina välillä leikki-mielisesti kiistellään. Hamina-Kokkola-linjan itäpuolella puhutaan vastasta ja länsipuolella vihdasta.”

Milloin on paras aika tehdä vasta?

”Suurin piirtein kesäkuun puolivälistä heinäkuun alkupäiviin. Tuoloin oksat ovat loppuun kehittyneet ja lehtiversot valmiit, tuoksukin on tuossa vaiheessa parhaimmillaan. Toki ajankohta riippuu myös siitä, miten pohjoisessa ollaan. Esimerkiksi Oulun korkeudella paras vas-

tanteko aika alkaa kesäkuun lopulla. Jos vastanteon jättää myöhäisem-pään kesään, ovat lehdet jo kovem-pia ja ne irtoilevat helpommin.

Yksi vasta kestää 2–3 saunomis-kertaa, kunhan sitä käyttää maltilla ja laittaa sen löylyttelyn jälkeen kui-vumaan ilmavaan paikkaan.”

Voiko vastan tehdä muustakin kuin koivusta?

”Toki se on mahdollista, ja on erilai-sia versioita paljon kokeiltukin. Ka-tajasta voi tehdä vastan, mutta se täytyy ennen käyttöä huolellisesti pehmittää kuumalla vedellä, muu-ten neulaset pistelevät. Myös suo-pursua kannattaa kokeilla, se toi-mii yllättävän hyvin. Baltian maissa puolestaan harrastetaan tammivas-toja. Suomessa se ei ole yleistynyt, koska täällä on niin vähän tammia.

Itse kuitenkin olen sitä mieltä, että ei ole koivuvastan voittanutta. Suomessa kasvaa sekä hies- että

rauduskoivua ja niiden oksista voi tehdä sekoituksen. Hieskoivussa on voimakas tuoksu, mutta sen lehdet eivät ole kovin kestäviä, siksi sitä ei kannata yksinään käyttää. Pelkästä rauduskoivusta sen sijaan voi teh-dä vastan.”

Miten säilöä vasta talvea varten?

”Vastan varteen sidotaan naru ja laitetaan se roikkumaan mahdolli-simman kuivaan ja ilmavaan paik-kaan. Sellaisia ovat esimerkiksi aitat ja vinttikomerot. Ennen saunomista vasta pehmitetään liottamalla sitä lämpöisessä vedessä.

Vastan voi myös kietoa tiiviis-ti tuorekelmuun ja laittaa pakka-seen. Vasta sulatetaan laittamal-la se kääreineen päivineen viileään veteen.” ●

KAMALA LUONTO

LYHYESTI

Kaavin kirkko poistettu käytöstä

Kuopion ev.lut. seurakuntayhty-mä on poistanut Kaavin kirkon käytöstä. Perusteluina on 11.6. tehty ympäristöterveystarkasta-jien Kaavin kirkkoa koskeva ra-portti. Terveystensuojeluviran-omainen arvioi, että rakennuksen olosuhteet voivat aiheuttaa siellä oleskeleville terveyshaittaa.

Seurakuntayhtymän sisäilma-työryhmä on kokouksessaan 6.5. päättänyt, että mikäli terveys-tarkastajien raportti antaa aihet-ta, Kaavin kirkko voidaan poistaa käytöstä hallinnollisella päätök-sellä ilman erillistä kokousta.

Kaavin kirkon jumalanpalve-lukset siirtyvät pääasiassa Kaa-vin seurakuntakodille. Kesäaika-na jumalanpalveluksia pidetään myös kylillä. Hautaan siunaami-set voidaan toimittaa seurakun-takodilla, haudalla tai omaisten valitsemassa Järvi-Kuopion seu-rakunnan muussa kirkossa.

Kuopioon kansainvälisen työn pappi

Kuopion ev.lut. seurakuntien yhteinen kirkkovaltuusto päät-ti, että Kuopioon perustetaan uusi kansainvälisen työn pasto-rin virka.

Kuopion ev.lut. seurakuntayh-tymän alueella ulkomaalaistaus-taisten henkilöiden osuus on kasvanut pitkään ja erityisen huo-mattavasti kolmen viime vuoden aikana. Kasvavan ulkomaalais-taustaisten henkilöiden määrä ja moninaistuminen on perusteltua ottaa aktiivisesti huomioon seura-kuntayhtymän toiminnassa ja sen suuntaamisessa.

Kansanväliseen työhön tarvi-taan kokoaikainen viranhaltija, joka pystyy vastaamaan myös kansanvälisen työn kehittämi-sestä. Tämä huomio esitettiin velvoittavana myös vuonna 2024 annetussa piispantarkastuksen loppulausunnossa.

Kuulemistilaisuus Alavassa

Kuopion seurakuntayhtymän voi-massa olevan kiinteistöstrategian mukaan Alavan seurakuntatalo on luokiteltu kehitettävien kiin-teistöjen joukkoon. Kuopion seu-rakuntayhtymä on jättänyt kau-pungille kaavahakemuksen, jossa kirkon ja seurakuntatalon tontille haetaan lisää rakennusoikeutta. Suunnitelmana on purkaa nykyi-nen seurakuntatalo ja hankkia tilat seurakunnan toiminnalle uudisrakennuksesta.

Koska kyseessä on yleistä mielenkiintoa herättävä, vireillä oleva asia, on kirkkolain 3. luvun 3 §:n mukaan seurakunnan jär-jestettävä asiasta keskustelu- ja kuulemistilaisuus. Tilaisuus pidetään ma 25.8. klo 17–18.30 Alavan seurakuntasalissa.

Kiinteistöpäällikkö **Petri Rau-tio**, hallintojohtaja **Mika Pulk-kinen** ja kirkkoherra **Anu Kivi-ranta** kertovat hankkeesta, sen taustoista ja suunnitelmista ja vastaavat seurakuntalaisten ky-symyksiksi. ●

Nallet ja villasukat ohjasivat reittiä

Perheitten metsäpolulla tutkittiin luontoa ja pysähdyttiin rauhoittumaan.

Polku lähti laavulta ja kulki metsässä noin kilometrin verran.

Sisarukset Nooa ja Minea olivat tulleet äidin kanssa Kelokylän laavulle.

Nalleja löytyi reitin varrella.

Hanna Valkonen teksti ja kuvat

Polku kutsuu sinua metsään. Jätä turhat kiireet kantapäistä pussukaan. Kun hidastaa vauhtia, niin huomaa paremmin metsän pienetkin ihmeet.

Kurkimäen Kelokylässä paistaa kesäkuisena tiistaina aurinko, kun lapsia, äitejä ja isiä saapuu syömään eväitä laavulle sekä kulkemaan metsäpolkua. Samantapainen perheitten metsäpolku järjestettiin kesäkuun alussa myös Haminalahdessa Feerdin tuvalla.

Luonto tekee ihmeitä
Lastenohjaajat opastavat paikalla ja metsäpolulta löytyvät nallet ja villasukat reitittävät polkua.

Lastenohjaaja **Marjaleena Eronen** on tiimensä kanssa miettinyt metsäpolulta löytyviä tehtäviä.

”Olen pyhiinvaelluksen ohjaajakoulutuksessa, ja tällä polulla on kuusi pientä pysähdystä, jossa voi peilata itseään luomakunnan kanssa. Tiedämme, että luonto tekee ihmeitä keholle ja mielelle”, Eronen kertoo.

Lastensa kanssa Kelokylään saapunut **Julia Nupponen** istahdaa **Nooa**n, 6, ja **Minea**n, 2, kanssa pelaamaan isolle pihapöydälle asettua lintumuistipeliä.

Nooa odottaa jo seuraavan päivän huvipuistoreissua. Kesä kuluu perheellä kavereiden ja ystävien kanssa. Perheen uusimman tulokkaan laskettuaika on juhannusviikolla.

Vanhoja ja uusia tuttuja
Seurakunnan vakituiset kerhot päättyivät kevääseen. Kallaveden seurakunnalla on kesän aikana

tarjolla perheille nämä metsäpolut sekä kesäkahvilat eri puolilla seurakunnan aluetta.

”Näihin voivat tulla myös sellaiset perheet, jotka eivät talvella pääse säännöllisiin tilaisuuksiin. Täällä on mukava kohdata vanhoja ja uusia tuttuja.”

Noin yhden kilometrin reitti kulki Kelokylän laavun maisemissa. Jokainen perhe pääsi taivaltaamaan matkan omaa tahtia. Muutama poika tulee juosten laavulle ja kun kysytään millaista polulla oli, on vastaus: ”Kivaa! Eikä edes eksytty!” ●

Seurakuntien perheille tarkoitettut säännölliset kerhot ja tilaisuudet alkavat jälleen elokuun lopussa.

KOLUMNI
Minna Karppinen

Erään talon tarinaa

MATKUSTAMISEN parhaita puolia ovat ihmiset. Viihdyn lentokentillä katsoen ihmisvilinää ja arvailen, mistä he ovat tulossa ja minne menossa. Kehittelen välillä mitä ihmeellisempiä tarinoita! Sama pätee taloihin ja rakennuksiin, joilla on pitkä historia ja ehkä merkittävä rooli koko ihmiskunnalle. Ei ihme, että rakastan Roomaa, sen kirkkoja ja aukioita.

TAANNOIN MIETIN, mitä minulle rakas talo kertoisi sen asukkaista ja heidän elämästään. Se kertoisi nuoresta parista, joka oli tullut kahden pienen lapsen kanssa, maatoista väsyneestä isännästä, ahkerasta emännästä. Kuultu olisi myös sodan

äännet ja nähty pelko talonväen silmistä, kun vanhimmat pojat lähtivät rintamalle. Todistettu isäntäväen hyvää tahtoa naapureille, jaettu vähästäinkin, kun pulaa oli ollut milloin mistäkin. Viljaa, kalaa ja maitoa, sitä oli onneksi riittänyt jaettavaksi asti.

KESÄT OLIVAT tuoneet kaupunkilaisvieraita, taiteilijoita, tarinankirjoittajia, kaukaisia sukulaisia. Talon emännän herkullinen ohrarieska hävisi lämpimänä vieraiden suuhun ja siitä riitti kiitoksia vieraskirjan sivuilla jälkipolville asti luettavaksi.

TALO OLI MYÖS nähnyt surua, kun katraan viimeinen poikalapsi oli kuol-

lut parin päivän ikäisenä. Emännän hiljainen, kätketty suru, jota ei ulkopuolelle näytetty. Isännän raskas kärrymatka pienen arkun kanssa. Isännän ja emännän hidastuvat askeleet, pois hävitetty karja, myydyt pellot ja metsät. Asukkaiden poismuuttoa. Hiljaisia vuosia.

KUNNES ERÄÄNÄ kesänä taloon muutti uusi emäntä ja isäntä, sukua hekin. Topakasti talo uudelleen järjesteltiin ja sen täytti ilo, vieraita läheltä ja kaukaa. Talo on jälleen onnellinen, aivan kuten sen asukkaatkin. ●

Yhtenäisyyden voima ja vaara

Kuvaus Babylonin tornin rakentamisesta tunnetaan parhaiten siitä, että siinä maailman eri kielet saavat syntynsä. Kertomus tukee ajatusta kansojen moninaisuudesta Jumalan työnä.

Anu Heikkinen teksti
Antti Yrjölä kuvitus

Kertomus Babylonin tornista on lyhyt, mutta siinä on draamaa kerrakseen. Tornin rakennustyömaalla kuljetaan yhtenäisyydestä ja joukon voimasta suureen hajaan-nukseen.

”Kuten monet muutkin Raamatun alun kertomukset, myös tämä kertomus selittää, miksi maailma on sellainen kuin se on”, sanoo Helsingin yliopiston Vanhan testamentin ja lähialojen tutkimuksen professori **Jutta Jokiranta**.

Kertomuksen alussa koko maailma puhuu yhtä kieltä. Ihmiset saavat suurellisen idean: he päättävät rakentaa kaupungin ja tornin, joka ulottuu taivaaseen asti. Näin he tavoittelevat mainetta ja pysyvät yhdessä, eivätkä hajaannu yli maan.

Jumala näkee hankkeessa piilevän vaaran ja toteaa, että tämän jälkeen ihmiset pystyvät tekemään mitä tahansa. Niin hän päättää sekoittaa ihmisten kielet, etteivät he ymmärrä toisiaan, ja hajottaa heidät kaikkialle maailmaan.

”Kertomus sijoittuu Babyloniin eli Baabeliin, jonka alueelta tunnetaan zikkuriteja, kerroksittain kohoavia tornirakennelmia, joiden raunioita on edelleen jäljellä. Tunnetuimpia on Markuk-jumalalle omistettu

zikkurat 600-luvulta ennen ajanlaskun alkua.”

Rangaistus vai mahdollisuus?

Jutta Jokirannan mukaan tiivis teksti suorastaan kutsuu täydentämään sitä, mitä siinä ei sanota. Kertomusta on tulkittu useimmiten niin, että siinä Jumala rankaisee ihmisiä heidän synneistään. On monia näkemyksiä siitä, mitä pahaa kaupungin ja tornin rakentamisessa on.

”Selityksenä voidaan nähdä ylpeys, vallanhimo tai halu nousta Jumalan tasolle. Ihmiset myös halusivat jäädä yhteen paikkaan, kun Jumala oli antanut heille tehtäväksi täyttää koko maan.”

Toisen tulkinnan mukaan kertomus selittää ennen kaikkea kielten ja kansojen syntyä, eikä siinä nähdä synnin ja rangaistuksen ulottuvuutta.

Samaan kysymykseen vastaa myös edeltävä ensimmäisen Mooseksen kirjan luku 10, jossa kerrotaan Nooan pojista ja heistä polveutuvista kansoista.

”Tämän tulkinnan pohjalta voi ajatella, että kielten ja kansojen moninaisuus on Jumalan työtä ja hänen tahonsa.”

Moninaisuutta ja muukalaisuutta

Yksi keskeinen teema kertomuksessa on ihmisen halu olla yhtä ja asettua jonkin yhteisen tavoitteen, ideologian tai liikkeen taakse.

”On perusinhimillinen tarve, että täytyy kuulua johonkin selvittääkseen tässä maailmassa ja voidakseen elää ihmisenä. Kuuluminen tarvitsee jonkin näkyvän merkin tai symbolin.

Yhdistymiseen liittyy se riski, että alkaa toimia sokeasti ryhmän mukana.

Jokirannan mielestä kertomus Babylonin tornista ei niinkään kuvaa sitä, millainen maailman pitäisi olla. Teksti on enemmänkin sen tiedostamista, millaisia ihmiset ovat.

”Voi olla hyväkin, että olemme hiukan varpaillamme silloin, kun joukkoja kootaan. Maailmanhistoria tuntee monia esimerkkejä siitä, miten ryhmän nimissä ei aina tapahdu pelkkää hyvää.”

Babylonin tornin juurella syntyvät myös lähtökohdat muukalaisuuden kokemukseksi. Se toistuu myöhemmin Raamatussa useassa yhteydessä, esimerkiksi kertomuksissa Abrahamista ja Egyptin orjuudesta.

Apostolien tekojen helluntaikertomuksen voi nähdä epäsuorana viittauksena Babylonin torni -kertomukseen. Siinä opetuslapset kertovat Jumalan suurista teoista, ja jokainen kuulee puheen omalla kielellään.

”Sekä helluntaikertomus että kuvaus Babylonin tornista tukevat moninaisuuden arvostamista.” ●

Sinulle surun aikana

Sururyhmä ikääntyneille

Aloitus torstaina 17.7. Seuraavat kerrat 24.7., 14.8., 21.8., 4.9. ja 18.9. klo 14.00–15.30 Puijon kirkon ryhmätila, Taivaanpankontie 3.
Ryhmän ohjaajina diakoni Riikka Tiainen ja pastori Malla Lepistö.
Ilmoittautumiset 26.6.–8.7.
Lisätiedot Riikka Tiainen 040 4848 438 tai Malla Lepistö 040 4848414. Ryhmän koko on enintään 8 henkilöä.

Sururyhmä työikäisille

Aloitus tiistaina 25.9. Seuraavat kerrat 7.10., 14.10., 21.10., 28.10., 4.11. ja 18.11. kello 17.00–19.30. Postitalo, neuvotteluhuone 2, Kuninkaankatu 19 D-rappu.
Ryhmän ohjaajina diakoni Birgitta Oksman ja pastori Liisa Penttinen.
Ilmoittautumiset 8.9. mennessä.
Lisätiedot Birgitta Oksman 040 4848 284 tai Liisa Penttinen 040 4848 277. Ryhmän koko enintään 8 henkilöä.

Sururyhmä itsemurhan tehneiden läheisille

Aloitus keskiviikkona 30.7. Seuraavat kokoontumiset 6.8, 20.8, 27.8, 3.9, 10.9 klo 17–19. Puijon kirkon ryhmätila, Taivaanpankontie 3.
Ryhmän ohjaajina diakoniatyöntekijä Riitta Murtorinne sekä vertaisohjaaja Raija Lampi.
Ilmoittautumiset 15.6. mennessä.
Lisätiedot Riitta Murtorinne 040 4848 437 tai riitta.murtorinne@evl.fi. Ryhmän koko enintään 8 henkilöä.

Sururyhmä Tuusniemellä

Aloitus keskiviikkona 15.10. kello 14.00. Seuraavat kerrat 23.10., 5.11., 12.11. ja 19.11.
Ryhmän ohjaajina Pirjo Sonninen ja Jarkko Hyvärinen.
Ilmoittautumiset 30.9 mennessä Pirjolle 040 4888 627 ja pirjo.sonninen@evl.fi
Lisätiedot Pirjo Sonninen 040 4888 627.

Sururyhmä Nilsissä

Aloitus torstaina 4.9. Seuraavat kerrat 18.9., 9.10., 23.10., 6.11., 27.11. kello 17.00–18.30. Seurakuntakoti, Nilsiantie 59.
Ryhmän ohjaajina Eeva-Leena Ahopelto ja Eino Keihänen.
Ilmoittautumiset 20.8. mennessä Eeva-Leenalle 040 4888 677 ja eeva-leena.ahopelto@evl.fi
Lisätiedot Eeva-Leena Ahopelto 040 4888 677.

Sururyhmä Juankoskella

Aloitus torstaina 23.10. kello 15.00–16.30. Seuraavat kerrat 6.11., 20.1., 4.12., 15.1. ja 29.1.2026. Seurakuntakoti, Paasikoskentie 1 Juankoski.
Ryhmän ohjaajina Marjaana Savolainen ja Olli Inkinen.
Ilmoittautumiset 13.10. mennessä Olli Ikinen 0404888628 ja olli.inkinen@evl.fi
Lisätiedot Olli Ikinen 0404888628 ja olli.inkinen@evl.fi

Lasten sururyhmä

toteutuu seuraavan kerran keväällä 2026. Yhteyshenkilöt ja lisätiedot lastenohjaaja Paula Raatikainen 040 4848 266 tai lastenohjaaja Taina Kuosmanen-Kangas 040 4848 342.

Sururyhmä päihteisiin kuolleiden läheisille

alkaa vuosittain marraskuussa. Yhteyshenkilö ja lisätiedot Auli Kela-Julkunen, päihdetyön diakoni, 040 4848 465.

Sururyhmä erityistä tukea tarvitseville

seuraavan kerran keväällä 2026. Lisätiedot Mira Leinonen 040 4848 467.

Ilmoittautuminen ja lisätietoa sururyhmistä verkossa
kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Maailman paras työ

Heli Haring teksti
Tuija Hyttinen kuva

Alavan seurakunnan Lehtoniemen kerhotiloissa on kesäkuisena aamu-
na meneillään kova valmistelu. As-
kartelutarvikkeet on nostettu pöy-
dälle ja ulkopelivälineet kaivettu
kaappien uumenista. Alkamassa on
kesän ensimmäinen kesis- eli kesä-
kerhopäivä, johon on ilmoittautunut
mukaan kaksikymmentä 7–10-vuo-
tiasta lasta.

”Lehtoniemessä asuu paljon per-
heitä, joten täällä kesisryhmät tule-
vat yleensä aivan täyteen”, lasten-
ohjaaja **Tuija Turunen** kertoo.

Lehtoniemessä ja Neulamäessä
järjestetään alkukesästä myös per-
heiden puistotreffejä, jotka ovat ol-
leet suosittuja kohtauspaikkoja.

”Eilen paikalla oli 74 henkeä”, Tu-
runen mainitsee.

Turusella sekä hänen kollegoil-
laan **Hanna Leppäsellä** ja **Petra**
Haapaniemellä onkin luvassa vili-
nää ja vilskettä aina juhannukseen

saakka. Sen jälkeen lapsi- ja perhe-
toiminnot jäävät kesätauolle.

Matka maailman ympäri

Lehtoniemen lisäksi Alavan seu-
rakunnassa on kesisryhmät myös
Alavan ja Neulamäen kirkkoilla.

”Kesiksissä on aina jokin yhteinen
teema ja tänä vuonna se on matka
maailman ympäri”, Hanna Leppä-
nen selvittää samalla kun laittelee
esille teemaan liittyvää rekvisiittaa.

”Olemme valinneet muutamia
maita, joihin reissaamme ja tutus-
tumme tarkemmin. Tämä on hyvin
ilmastoystävällistä matkailua”, Lep-
pänen nauraa.

Hän on ollut kahdeksantoista
vuotta seurakuntien nuorisotyössä
ennen lastenohjaajan pestiään.

”Kirjoita sinne, että tämä on
maailman parasta työtä! Tässä saa
olla niin monenlaisessa mukana
sekä käyttää omaa luovuuttaan ja
lahjojaan. Jos joku on esimerkiksi
musiikillisesti lahjakas, taitava piir-
tämään tai vaikkapa hyvä organisoi-
maan asioita, taitojaan pääsee kyllä
tässä työssä tuomaan esille.”

Kun kello alkaa lähestyä aamu-
kymmentä, on oven takana jo iso
joukko lapsia odottamassa kesiksen
alkamista. Joillakin on äiti tai isä
mukana saattamassa.

”

**Kesällä työn
luonne muuttuu
toisenlaiseksi.**

Ovien avauduttua eteinen täyt-
tyy hetkessä kengistä ja kerhotilan
hiljaisuus saa väistyä iloisen pu-
heensorinan tieltä. Lastenohjaajien
kolmikko passittaa kerhoväen en-
simmäiseksi käsienpesulle.

”Hienoa, että on tällainen kesis-
mahdollisuus. Muuten lapselle oli-

si pitänyt löytää hoitopaikka kesän
alkuun”, eräs äiti kiittelee lastenoh-
jaajia.

Tullaan tutuiksi

Osalle lapsista Lehtoniemen ker-
hotila on jo ennestään tuttu, mutta
paikalla on muutamia ensikertalai-
siakin. Kerhoviikko aloitetaankin toi-
nen toisiinsa tutustumalla.

”Tulukeepas piiriin naiset”, Lep-
pänen huikkaa kollegoilleen samal-
la, kun tarttuu ukuleleen ja istuu tuu
lattialle lasten viereen.

Alkaa laulullinen esittäytymis-
kierros ukulelen säestyksellä: Kerro,
kerro ystävä hoi, mikä on sun nime-
si ja kuinka se soi.

Päivän tunnelmiin virittäydytään
vielä muutamalla laululla ja leikil-
lä. Sen jälkeen koittaa tärkeä tuo-
kio, kun yhdessä pohditaan kesik-
sen sääntöjä.

”Jokainen voi miettiä, millä ta-
valla mahdollistetaan, että kesik-
sessä meillä kaikilla olisi hyvä ja
mukava olla. Tehdäänkö niin, että
te kerrotte ajatuksianne ja minä
kirjoitan ne paperille. Laitetaan

Perhekerhoja, puistotreffejä ja kesiksi. Lastenohjaajat pääsevät olemaan monessa mukana.

säännöt sitten seinälle meidän kaikkien nähtäville”, Tuija Turunen ehdottaa kerholaisille.

Sehän sopii. Pian seinällä onkin monia hyviä ohjeita, joita noudattamalla kesispäivät sujuvat mukavissa merkeissä.

Perheiden parhaaksi

Kesikset ovat lastenohjaajien työssä vain jäävuoren huippu – toki oikein mukava sellainen.

”Kesällä työn luonne muuttuu ihan toisenlaiseksi. Siinä tulee itsel- lekin kesäfiilis”, Leppänen kuvailee.

”Oikeastaan nimike lastenohjaaja on aika harhaanjohtava. Teemme nimittäin hyvinkin paljon työtä perheiden kanssa ja niiden hyväksi”, lastenohjaajat pohtivat.

Syksystä kevääseen on enemmän kokoavaa toimintaa kuten perhekerhoja.

”Niihin on meillä satsattu vuosien myötä yhä enemmän, kun taas esimerkiksi iltapäiväkerhot ovat jääneet pois”, Turunen kertoo.

Kolmikko intoutuu kuvailemaan, miten hyvä tunnelma perhekerhoissa on.

”Perheet tutustuvat niissä myös toisiinsa ja saattavat ryhmäytyä kerhojen ulkopuolellakin. Mikäs sen hienompaa.”

”Muistan, kun erään muualta muuttaneen perheen äiti toivoi, että löytäisi itselleen kavereita uudelta paikkakunnalta. Perhekerhosta niitä sitten löytyi. Se tuntui varsinaiselta työvoitolta”, Leppänen muistelee.

Yksi tärkeä työmuoto, jonka lastenohjaajat haluavat tuoda esille on Apuna arkeen -toiminta.

”Menemme perheisiin auttamaan hetkeksi, jotta vanhemmat saavat hoitaa omia asioitaan tai vain hengähtää vähän aikaa. On palkitsevaa nähdä, miten ilolla apu otetaan vastaan.”

Työnkuvaan kuuluu myös päiväkotiyhteistyö.

Matkaan omalla koneella

Ennen kuin lapsilla alkaa leikkihetki, Turunen antaa heille päivän tehtävän.

”Käy pyytämässä jotain tuntematonta mukaan leikkeihisi.”

Pian kaikki lapset ovat täydessä tekemisen touhussa ja myös ohjaajat pääsevät osallisiksi leikin maailmasta – yhdelle heistä tehdään jopa uusi kampauserhojen eteiseen pystytyn pistetyssä kauneushoitolassa.

”

Menemme perheisiin auttamaan hetkeksi.

Kellonkilkatus ilmoittaa, että nyt on aika siivota lelut ja pelit.

”Laitetaan porukalla tavarat paikoilleen ja sen jälkeen siirrytään syömään eväitä”, Petra Haapaniemi ohjeistaa.

Rapatessa roiskuu ja evästauon jälkeen Haapaniemi pyyhkii ruokailutilan pöytiä ja lakaisee lattiolta leivänmurusia.

”Tällaistakin lastenohjaajan työhön aina välillä kuuluu”, hän nauraa.

Kun vatsat ovat täynnä, on aika käynnistää maailmanympärimatkien valmistelut. Jokainen lastenohjaaja ottaa luotsatakseen yhden ryhmän. Matkaa varten askarrellaan kesispassit ja ryhdytään rakentamaan lentokonetta, jolla olisi tarkoitus ensimmäiseksi lentää Kiinaan. Yksi ryhmä on ulkona kiertämässä kepparirataa ja keilaamassa.

”Täytyy vähän purkaa energiaa, että jaksetaan istua koneessa pitkä lentomatka”, Leppänen tuumaa lasten kepparitouhuja seurattaessa.

Kesis päättyy kahdelta iltpäivästä. Sen jälkeen lastenohjaajat vielä siivoavat paikat kuntoon ja valmis- televat seuraavan päivän ohjelmaa. Kiinnitetään turvavyöt ja katsotaan millaisiin paikkoihin kesisviikko porukan lennättää! ●

***Väsytkö
maailman-
tuskan
alle?***

Ehkä podet myötätuntouupumusta. Jaksamme käsitellä vain rajallisen määrän toisten huolia.

Kari Kuula teksti
iStock kuvitus

Ihmisen kauneimpia piirteitä on kyky myötätuntoon. Kun toinen iloitsee, minunkin sisälläni kuplii. Kun hän itkee, pidättelen itsekin kyyneleitä. Samaistun toisen tilanteeseen niin, että koen osittain samaa kuin hän.

Tunteet siirtyvät

Myötätuntoa pidetään yhtenä älykkyuden muotona. Kuulen toisen viestin ja tajuan, mitä kaikkea se sisältää. Ymmärrän toista myös tunteen ja kokemuksen tasolla. Mutta voi, tämä kaunis kyky saattaa muuttua taakaksi. Aina kun kohtaan toisen ihmisen raskaan tilanteen, koen kuormaa itsekin. Tätä on empatia, tunteen siirtymistä. Sitten käsittelen tuon vastaanottamani tunnekuorman. Useimmiten se tapahtuu tiedostamatta. Esimerkiksi ymmärrän, että vaikea tilanne koski toista ihmistä, ei minua. Maailmassa on hyvääkin. Pullassa olevan tilanne tulee paranemaan. Ja niin edelleen. Jokaisen ahdistavan tilanteen kohtaaminen laittaa sisimmän tunnetyöhön. Ja se kuormittaa psykisiä voimavaroja. Etenkin erityisen myötätuntoherkillä, joiden sydän on suuri ja empatia syvää. Toisten tilanteet menevät saman tien ihon alle. Toisaalta jokainen kuormittuu kohdatessaan jatkuvasti raskaita asioita.

”

On täällä paljon ehjää ja onnellistakin.

Vähitellen kehkeytyy myötätuntouupumukseksi kutsuttu stressireaktio. Tunnekuormaa kertyy liikaa, sitä ei jaksa enää käsitellä. Niinpä väsyn kaikkeen. En jaksa ihmisiä, mieluummin olisin yksin. Tunnen alakulua ja voimattomuutta. Pinnakin kiristyy. Kyynistyn ja alan ajatella kaikesta negatiivisesti.

Ammattiryhmiä tulilinjalla

Myötätuntouupumukselle altistuvat erityisesti ne, jotka työssään auttavat poikkeuksellisen vaikeissa tilanteissa olevia ihmisiä. Tulilinjalle joutuvat pakolaistyössä, hoitotyössä, lastensuojelussa ja poliisin tehtävissä toimivat. Myös uutistyo nakertaa tekijäänsä, etenkin jos on pitkään raportoinut kriisialueiden tilanteista. Toki ihmiset osaavat ajatella työstään ammatillisesti: Satun olemaan sellaisessa tehtävässä, jossa eteeni valikoituu juuri ne raskaimmat kohtalot. Se ei silti ole koko totuus maailman menosta. On täällä paljon ehjää ja onnellistakin. Silti mieli joutuu koville. On osoitettava empatiaa ja samalla rakennettava eristekerrosta oman minän ympärille. Menen kyllä mukaan toisen tunteeseen, mutta pienemmällä kierroksilla ja vain vähäksi aikaa. Auttamistyöläiset tunnistavat työnsä riskit, ainakin teoriassa. Silti omaa uupumusta ei välttämättä huomaa heti. Se kun kehittyy hitaasti pitemmän ajan kuluessa. Uupuja saattaa huomaamattaan tottua kasvavaan pahaan oloonsa. Myös aivan tavallinen elämänmeno kuluttaa myötätuntovoimia. Jokainen tuntee henkilökohtaisesti melko monta ihmistä. Niinpä kohtaamme lähipiirissä väkisinikin myös raskaita tilanteita. Varsinkin lasten vakavat huolet herättävät sääliä ja voimattomuutta, jotka syövät rinnalla kulkijan voimia.

Milloin minua kuunnellaan?

Jos sinut tunnetaan empaattisena ihmisenä, liikut vaaravyöhykkeellä. Todennäköisesti monet uskoutuvat sinulle huolineen. Saat kuulla vaikeista tilanteista ja ahdistavista kokemuksista enemmän kuin ihmiset keskimäärin. Eivätkä sinuun tukeutuvien ongelmat häviä mihinkään. Kuulet niistä yhä uudestaan. Ehkä sinun jopa odotetaan ratkaisevan ihmisten pulmia. Siksihän niistä kerrotaan sinulle. Tämä tuo kohtaamisiin epätasapainon. Sinä tuet toista, mutta hän ei tee samaa sinulle. Apua hakevassa käynnistyy eräänlainen taantumisreaktio. Hän kokee itsensä lapsena ja auttajansa vanhempana, jolla ei ole omia tarpeita ja joka jaksaa kannatella minua loputtomiin. Tällainen viisaan auttajan rooli voi aluksi hivellä itsetuntoa. Mutta pitemmän päälle se altistaa myötätuntouupumukseen. On väsyttävää joutua aina antavaksi osapuoleksi. Kuka kuuntelee vuorostaan minua?

Oikein hyvä kuuntelija saattaakin herätä huomaamaan, ettei hänellä ole ystäviä, vaikka ympärillä pyöriikin paljon ihmisiä. Kaverisuhteet ovat muuttuneet auttamissuhteiksi. Eikä niistä enää voimaudu, vaan käy päinvastoin, niistä tulee veloitte ja vaiva. Ehkä moni suurisydäminen seurakunnan työntekijä löytää itsensä tällaiselta paikalta.

Taivaallinen taito

”Kantakaa toistenne kuormia”, apostoli Paavali neuvoi, ja lisäsi painokkaan perustelun: ”Näin te täytätte Kristuksen lain”. Myötätunto on lähes jumalallinen palveluteko. Yksi kantaa toista kuten Kristus meitä ihmisiään.

”

Myös kuuntelijaa on kuunneltava.

Mutta palvelevalla myötätunnolla on rajansa. Paavalin kehoitus tähtää vastavuoroisuuteen. Myös kuuntelijaa on kuunneltava. Hänen murheitaan ei paranna toisten huoltien kuuntelu. On saatava myös itse puhua. Muuten ihminen uupuu. Kansojen apostoli puhui siis eräänlaisesta arjen työnhajauksesta. Toisten kuormiin väsyvä menettää vähitellen ilon ihmissuhteista. Syvällinenkin kuuntelukohtaaminen jättää kylmäksi, koska se jää yksipuoiseksi. Herkkäkorvainen kuuntelija tarvitsee kykyä puolustaa itseään. On opittava pois ”toinen ensin” -ajattelusta ja raivattava tilaa myös omille asioille.

Hömppää uutisten jälkeen

Uutisvirta kasvattaa nykyään ihmisten tunnekuormaa aivan toisella tavalla kuin ennen. Eteemme vyörytetään joka päivä valtava määrä ongelmia ja ahdistavia tilanteita, joita mieli sitten joutuu käsittelemään. Uutisilla on vielä taipumus painottua negatiiviseen, koska se herättää parhaiten kuluttajan huomion. Siksi meille tarjoillaan usein koskettava yksilön näkökulma: kuva

näyttää sodasta kärsivän lapsen tai perheensä menettäneen äidin. Näemme siis päivittäin epäinhimillisiä ja kaikin tavoin tavallisuudesta poikkeavia tilanteita. Tästä seuraa niin sanottu maailmantuska. Ihmisten hätä herättää meissä surua ja sääliä. Mutta emme voi mitenkään auttaa heitä. Aikuinen toki ymmärtää tämän, mutta silti tunnekuorma kasvaa. Maailma alkaa näyttää synkemmältä paikalta kuin mitä se on. Uutisvirta pakottaa meidät jatkuvasti käsittelemään raskaita asioita. Vieläpä koko maailman huolia. Kyllä se uuvuttaa. Etenkin, jos puhelin syöttää joka tunti monta uutta uutistapahtumaa. Viisas syvennyykin maailman ongelmiin vain kerran päivässä. Sekin on joskus ahdistavaa. Tv-uutisten jälkeen haluaisi katsoa hömppää, jotta mieli kevenisi. Ei siis ihme, jos myötätuntolihakset menevät kramppiin. Mieli kovettuu niin, että toisten hätä ei enää kosketa. Ehkä asenteetkin jyrkistyvät. Jos muualla kärsitään, se on heidän ongelmansa. Ei vaikuta meihin, joten ei kiinnosta. Näinkin ihmiset suojautuvat maailmantuskalta. Karskin koviksen rinnassa voi sykkiä empaattinen sydän. Mutta hän on kasvattanut sen ympärille kovan suojakerroksen, jotta ei uupuisi toisten hätään.

Tietoisesti valoa kohti

Kyky myötätuntoon on siis kaksiteräinen miekka. Se tekee meistä jaloja olentoja, mutta toisaalta altistaa haavoittumaan. Siksi erityisen syvästi myötätuntoisten ihmisten on osattava vaalia tätä lahjaansa viisaasti. Ehkä on mahdotonta välttää siltä, että maailman hätä satuttaa. Silti vastaanottimen voi välillä sulkea aivan tarkoituksella. En nyt kuuntele toisten tai koko maailman huolia. Suuntaan tietoisuuteni valoihin asioihin. Täällä kun on myös paljon kukoistavaa, suloista ja kaunista. Ja mikä tärkeintä: säästän myötätuntovoimia itseäni varten. Ajattelen lempeästi omasta elämäнкаarestani. Olen tehnyt parhaani ja se on hyvä. Oikein hyvä. ●

Tulkoon tiekirkko sinua vastaan

Monella kirkonmäellä varma kesän merkki on tiekirkkokausi ja kirkon avoimet ovet tulla tutustumaan kirkkoon ihan vain turistina. Kirkko on myös oiva käyntikohde kesävieraiden kanssa.

Sini-Marja Kuusipalo teksti
Tuija Hyttinen kuvat

Kirkko ja koti -lehden levikkialueella on tänä vuonna avoinna kahdeksan tiekirkkoa kesä-elokuussa. Maksuttomina taukopaikkoina lomareittien varrella ne kutsuvat pysähtymään arkkitehtuurin, taiteen ja paikallisten tarinoiden pariin. Tie­kirkko tarjoaa myös paikan viet­ tää hetki hiljaisuudessa.

Tiekirkoissa on opas kertomas­ sa kohteesta ja sen historiasta. Osa oppaista on nuoria kesätyöntekijöi­ tä, mutta monissa kirkoissa oppaan tehtävistä huolehtivat vapaaehtoiset. Opasta voi jututtaa kirkon vaiheista ja aiheista, mutta toki kirkossa voi viipyä myös ihan hissukseen.

Kierrä Kuopion seudun kirkkoja

Kirkkoa ei voi selittää – se pitää ko­ kea. Koe omat elämyksesi käymäl­ lä Kuopion seudun kirkoissa, joista kokosimme joitain faktoja. Pidempää

kirkkoesittelyjä luet netistä ja kuulet kirkkoissa paikan päällä.

Seudultamme löytyy jopa kol­ me arkkitehti **Josef Stenbäckin** suunnittelemaa kirkkoa 1900-luvun alusta: Muuruveden, Nils­ iän ja Vehmersalmen kir­ kot. Löydätkö näistä yhteneväisiä piirteitä?

Pohjois-Savon vuoden 2025 ky­ läksi valitulla Muuruveden kylällä on 120 vuotta seissyt kivikirkko. Nils­ iän kirkon tapaan sen sanotaan olevan arkkitehti Stenbäckin kansallisro­ manttisista kirkoista onnistuneimpia.

Maaningalta ja Tuusniemeltä löydät näyttävät puukirkot. Maan­ ingan kirkossa on maalaus ja kastemalja, joita ovat ihastelleet edeltäjämmme jo 1700-luvulla. Tuus­ niemen kirkko on harvinainen pys­ tyhirsinen pitkäkirkko, jonne kan­ nattaa poiketa kesäreissulla, sillä suuren osan talviajasta kirkko on poissa käytöstä.

Esimerkiksi Siilinjärven ja Maan­ ingan kirkkoihin saapuessa on kuin tulisi taidenäyttelyyn, niin runsaas­ ti siellä on kuva-aiheita Raamatusta ja ihmiselämästä.

Riistaveden pieni sympaattinen 1930-luvun kirkko sijaitsee aivan Kuopio–Joensuu-valtatien varrella.

Kuopion tuomiokirkko on viides kirkko ja ensimmäinen kivikirkko Kuopionniemellä. Sen rakentami­ seen meni keskeytyksineen kym­ menisen vuotta ja valmistumisesta tulee tänä vuonna kuluneeksi 210 vuotta. Kirkon vaiheisiin voit tutustua osoitteessa kuopiontuomiokirkko.fi.

270 kirkkoa ympäri Suomen

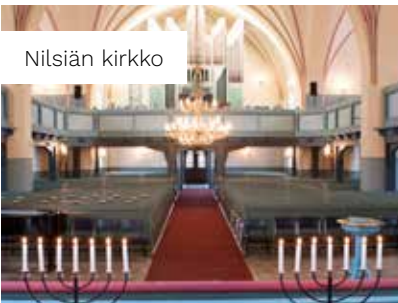
Suomessa kaikkiaan lähes 270 kirk­ koa avaa ovensa kesän matkailijoille. Kirkot ovat ikkunoita paikalliseen kult­ tuuriin. Tie­kirkkoina toimivat sekä lu­ terilaiset että ortodoksiset kirkot. Kaik­ ki tiekirkot aukioloaikoi­ neen löytyvät helposti tiekirkot.fi-sivustolta.

Saksasta lähtenyt idea avointen ovien kirkoista on vuosien mittaan laajentunut koko Suomeen 1990-lu­ vulta alkaen. ●

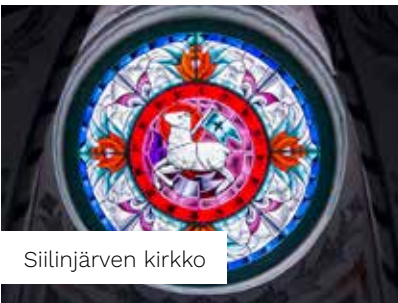
TIEKIRKKOJEN AUKIOLOAJAT

- Kuopion tuomiokirkko 10.8. saakka ma–su klo 10–18, ke ja pe klo 22 asti. Opas paikalla ma–pe klo 10–18.
- Maaningan kirkko 3.8. asti ma–pe klo 10–16 ja la 12.7. klo 10–14.
- Muuruveden kirkko 25.7. asti ti–pe klo 11–15.
- Nils­ iän kirkko 1.8. asti ma–pe klo 11–16.

- Riistaveden kirkko 1.–31.7. ma–pe klo 11–15. Näytteillä lasten taideteoksia.
- Siilinjärven kirkko 1.8. asti ma–pe klo 11–16.
- Tuusniemen kirkko 25.7. asti ma–pe klo 11–16.
- Vehmersalmen kirkko 8.8. asti ma–pe klo 11–15. Kotiseutuyhdis­ tyksen järjestämä näyttely tee­ malla ”Koti”.

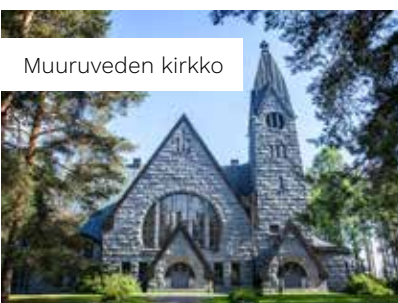
Nilsian kirkko

Siilinjärven kirkko

Tuusniemen kirkko

Muuruveden kirkko

KIRKONKIRJAT

Kastetut

Tuomiokirkkoseurakunta
Nelle Sofia Victoria Bendel
Veera Martta Honkanen
Viljami Väinö Kaspian Ylönen

Alava
Akseli Oiva Juhani Junttanen
Emil Valtteri Heikkinen
Evelia Aino Linnea Ikonen
Leea Hilikka Hellin Lantiainen
Malla Vappu Kyllikki Kyllönen
Viljo Albert Ilmari Savolainen

Järvi-Kuopio
Eemi Leon Elias Kekäläinen,
Kaavi
Iiro Tapani Tiilikainen,
Tuusniemi
Karoliina Aino Sofia Lempinen,
Vehmersalmi
Väinö Max Kristian Juvonen,
Juankoski
Aaron Henrik Johannes
Pitkänen, Nilsä

Kallavesi
Aaren Alpi Elian Saarelainen,
Eino Johannes Ilmari
Järvinen
Eino Veikko Juhani Ahtinen
Else Inkeri Karvinen
Fiinu Juulia Purppuravirta,
Karttula
Inna Aamu Ilona Savolainen
Lenne Emiel Kotilainen
Linnea Anni Elea Rimpiläinen
Lyyli Lempi Lilian Savolainen
Meea Milja Amelia Pesonen
Neela Maija Matleena Lehtelä
Oiva Atte Viljami Ruusunen
Oiva Juhani Ylönen
Pilvi Anneli Maria Kuivalainen,
Karttula
Seela Alida Korhonen

Männistö
Aida-Maya Helinä Vuori
Heikku Iivari Nykänen

Puijo
Armida Signe Eudokia
Niskasaari
Eeva Alma Helena Heiskanen
Eino Johannes Jokinen
Elsa Aurora Korsulainen
Jesper Julius Romppanen
Liisa Ilta Emilia Tuomainen
Vanamo Aurora Korkiakoski
Vilho Evind Nestori Ala-Lipasti

Siilinjärvi
Helmi Tilda Maaria Hietala
Saana Anja Elisa Martikainen
Aamos Oiva Juhani Vatanen
Hilla Helmi Matilda Hiltunen
Petja Reino Valkama

Avioliittoon kuulutetut

Tuomiokirkkoseurakunta
Vilho Markus Petteri Kananen
ja Maiju Hannele Tiirikainen
Lauri Tapani Ranki ja Sanni
Helena Kervinen

Alava
Tuomas Simo Ariel Hakalahti
ja Ella Maria Hannula
Juho Anton Karjalainen ja
Reetta Eveliina Tiihonen

Puijo
Pekka Olavi Parviainen ja Sini
Julia Janita Siimes

Kuolleet

Tuomiokirkkoseurakunta
Anna Liisa Karhunen 95
Matti Juhani Tihverä 94
Kerttu Kaarina Soininen 93
Elli Kaarina Repo 92
Raija Helinä Juutilainen 90
Mauno Hämäläinen 85
Eeva Liisa Mononen 84
Sulo Antti Tapaninaho 83
Olavi Henrik Närhi 81
Matti Ilmari Hyvärinen 61

Alava
Aili Alli Kaarina Jukola 97
Eira Tuulikki Taskinen 96
Lea Ilma Annikki Sikanen 91
Ossi Kaarlo Johannes
Lommi 91
Liisa Tellervo Koivula 90
Asta Leena Kettunen 85
Auli Sinikka Otva 81
Osmo Tapio Julkunen 76
Eija Riitta Collan 74
Jani Kalevi Hakkarainen 41

Järvi-Kuopio
Anna Liisa Saastamoinen 96,
Nilsä
Johannes Poutiainen 90,
Tuusniemi
Ritva Sinikka Hartikainen 85,
Säyneinen
Ritva Kanerva Tepponen 78,
Nilsä
Elvi Anita Lappalainen 75,
Kaavi
Markku Vilho Tapio Partanen
67, Nilsä

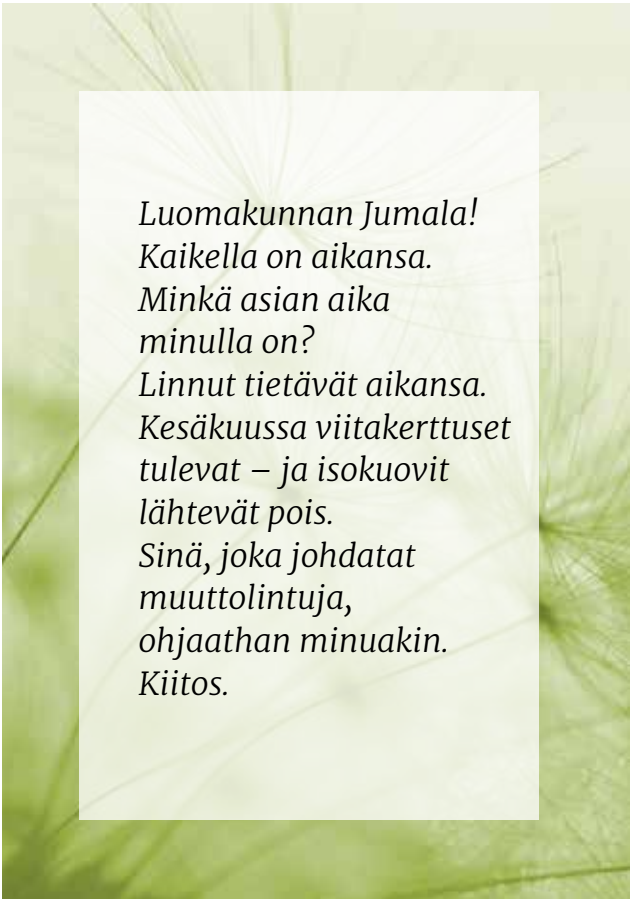
Aili Orvokki Pekkonen 85,
Nilsä
Unto Pirinen 90, Kaavi
Tyyne Annikki Kokkonen 88,
Nilsä
Paavo Jorma Juvonen 87,
Juankoski
Pauli Antero Ronkainen 76,
Tuusniemi
Pirjo Irmeli Hakanen 75, Nilsä
Anna Happonen 99, Vehmer-
salmi
Anja Tellervo Räsänen 85,
Kaavi
Maija Helena Hartikainen 85,
Nilsä

Kallavesi
Valto Kaapo Kajan 93, Karttula
Seppo Juhani Rintanen 89,
Karttula
Veera Maria Pulkkinen 88
Toini Kirsti Rissanen 87
Annikki Koponen 86, Karttula
Eine Hilja Elina Karp 86,
Maaninka
Mirja Loviisa Roponen 86
Olli Jorma Heikkonen 86,
Maaninka
Shadrakh Hagar 85
Katri Marjatta Perkkio 84
Aarre Juhani Mättö 79
Tuula Kaarina Toroi 77
Taisto Aulis Kalevi Hallikainen
72, Karttula
Juha-Matti Karjalainen 43
Riku Jani Petteri Valta 19,
Maaninka

Männistö
Ritva Kyllikki Nissinen 89
Silja Sinikka Luukkonen 88
Senja Marjatta Syrjälahti 38

Puijo
Aino Mömmö 92
Martta Kaarina Turunen 88
Aarne Heikki Asikainen 83
Raija Marjatta Piispanen 81
Eero Sakari Koskelo 79
Päivi Kyllikki Paukku 73
Marja-Liisa Pellilä 70
Eero Pekka Veteli 61

Siilinjärvi
Ritva Anneli Turunen 83
Raija Annikki Knuutinen 88
Heikki Hartikainen 83
Martti Päiviö Moilanen 91
Risto Kalevi Miettinen 70
Kyösti Ilmari Hokkanen 68
Marja-Leena Katainen 82
Matti Antero Pekkarinen 88
Reijo Antero Sihvonen 85
Reino Pekka Pitkänen 92
Heikki Ale Iisakki Sivonen 68
Oili Inkeri Vostila 91
Erkki Olavi Pyykkönen 70
Tanja Valpuri Puustinen 90
Vesa Olavi Räsänen 88
Riitta Liisa Kosonen 81
Marko Olavi Manninen 52
Veijo Sakari Roivainen 74
Maija Liisa Savolainen 89

SANALLISTA

3. sunnuntain helluntaista

Jeesus kertoi: ”Mies järjesti pidot ja oli kutsunut vieraita. Hän lähetti palvelijansa sanomaan kut-
sutuille: ’Tulkaa, kaikki on valmiina.’ Mutta nämä
esittivät verukkeita. ’Olen ostanut pellon,’ ’Ostin
härkiä,’ ’Menin naimisiin.’

Palvelija kertoi tämän herralleen. Isäntä vihastui:
’Mene kaduille ja toreille ja tuo tänne köyhät ja
raajarikot, sokeat ja rammatt.’ Palvelija tuli sano-
maan: ’Herra, olen tehnyt niin kuin käskit, mutta
vielä on tilaa.’ Herra sanoi: ’Mene kujille ja vaadi
ihmisiä tulemaan. Yksikään noista, jotka minä kut-
suin, ei pääse minun pitopöytäni!” *Luu. 14:16–24*

Kutsu pitoihin

MUISTAN alaluokalta synttärit, joihin ei kutsuttu kaikkia. Ei tullut kutsua. Pettymyksen kyyneleet vierivät koti-
matkalla poskia pitkin.

TEININÄ seurakunnan nuorten toiminnassa ihailin van-
hempia nuoria. Heillä tuntui olevan paljon enemmän
käsitystä ja pohdintoja kristittynä olemisesta. Heräsi
halu oppia, löytää ja uskoa. Samalla oli tunne, etten var-
maan koskaan pääse samalle tasolle heidän kanssaan.
Näinköhän näin raakileena kelpaan edes Jumalalle?

SEURAKUNNAN työntekijänä huomaan välillä pohtivani
sitä, millainen Jumalan valtakunnan kutsunviejä ja -saa-
ja olen. Puutelista painaa mieltä ja hartioita. Onneksi
monenlaiset ihmiset, eivät pelkästään erinomaiset, ovat
vieraslistalla. Kai se on armoa.

ARMOTTOMALTA toisaalta tuntuu tuore kirkolliskokouk-
sen päätös kirkkohäihin liittyen. Minulle enemmistön
edustajana ovi hääjuhlaan on auki, mutta monilta ha-
lukkailta vähemmistöjen edustajalta ovet kirkkopitoihin
pysyivät kiinni. Näin toimii demokratia kirkossa, kun ää-
nestysprosentti on kymmissä. Onneksi kirkko voi muut-
tua ajan virrassa hauta kerrallaan.

JOS VOIT, niin järjestä sinäkin hyvät pidot. ●

Markku Puhakka
Puijon seurakunnan nuorisotyönohjaaja

ASIANAJOTOIMISTO
KOLARI & CO

Henkilökohtaista palvelua mm.
perhe- ja perintöoikeudellisissa asioissa
Perunkirjoitukset, testamentit, edunvalvontavaltuutukset ym.
Aapeli Kauppakatu 28, 2. krs, 70110 Kuopio | puh. 017 265 7777
toimisto@kolari-co.fi | www.kolari-co.fi

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.
ASIANAJOTOIMISTO
ESA AIRAKSINEN
Vuorikatu 26 A, 4. krs, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY
Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811
Myös lisänimen kaiverukset
ja kiven entisöinnit

 PESULA
PYYKKISATAMA
Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
Leväsentie 21, 70780 Kuopio
Puh. 044 989 4592
pyykkisatama.fi

APUA ASIAKIRJOJEN
LAADINTAAN

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset ja testamentit
sekä erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!
Kuopion Invalidit ry.
Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

Mainosmyynti
Sanna Kiiveri-
Haverinen
050 433 0153
sanna.kiiveri-haverinen@hillagroup.fi
Seuraava julkaisupäivä 27.8.,
varaukset 18.8. mennessä.

Yksin?
Puhu, se auttaa.

 Palveluva puhelin
0400 221 180
Avoimena joka päivä klo 18–24.
Operaattorisi veloittaa puhelusta liittymäsopimuksesi mukaan pvm/mpm.
 KIRKON
KESKUSTELUAPU
kirkonkeskusteluapu.fi

SIILINJÄRVI

Ripari – yhteishenkeä ja saunailtoja

Rippikoulu pitää edelleen pintansa nuorten keskuudessa. Siilinjärven seurakunnassa 15-vuotiaiden ikäluokasta rippikoulun käy jokainen.

Merja Tapio teksti
Janna Viikkilä kuva

Kesä on rippikoulujen aikaa. Rippikouluvuosi hui pentuu leiriin tai päiväripariin sekä nuorten konfirmaatiojuhliin seurakunnissa ja kymmenissä tuhansissa perheissä kaikkialla Suomessa. Konfirmaatiomessuihin osallistuu arviolta puoli miljoonaa ihmistä vuosittain.

Portti kirkollisiin oikeuksiin

Rippikoulun kävi viime vuonna Suomessa 49 627 nuorta. Kaikista 15-vuotiaista yli 70 % käy rippikoulun, kirkkoon kuuluvista yli 90 %. Siilinjärvellä tänä vuonna 15 vuotta täyttävistä seurakuntalaisista rippikoulun käy yli 99 %. Ensi vuonna osallistumisprosentin arvioidaan olevan tasan sata.

Monille rippikoulu on osa elämänvaihetta, joka koetaan itsestään selväk-

si. Se on perinne, johon liittyvät perheen ja suvun odotukset, sekä rippijuhlat, jotka ovat mieluisia lahjojen saantimahdollisuus, mutta myös tärkeä siirtymäriitti. Rippikoulu on portti kirkollisiin oikeuksiin: sen jälkeen voi toimia kummina, käydä ehtoollisella, äänestää ja asettua ehdolle seurakuntavaaleissa – ja myöhemmin solmia kirkollisen avioliiton.

Ystävyyssuhteet vahvistuvat

Rippilahjoja enemmän painaa vaakakupissa yhä enemmän rippikoulun sosiaalinen puoli. Viimekesäisien siilinjärveläisten rippileiriläisten haastattelussa moni mainitsi yhteishengen riparin parhaaksi anniksi. Ryhmä koettiin avoimeksi ja hyväksyväksi, ja monelle oli tärkeää, että sai olla oma itsensä turvallisessa ilmapiiressä. Kaverit ja yhdessäolo nousivat vastauksis-

sa esiin toistuvasti – ripari on paikka, jossa ystävyyssuhteet vahvistuivat ja solmitaan uusia ystävyyksiä. Nuorten palautteissa korostuivat myös isokset ja ohjaajat, jotka saivat kiihosta ystävällisyydestään ja innostavasta otteestaan.

Yllättävä vapaa-aika ja iltaohjelmat saivat kiitosta. Ohjelmaa oli sopivasti, ja tekeminen oli monipuolista ja hauskaa. Useat nuoret nostivat esiin saunaillat erityisen mieleenpainuvina hetkinä.

Rippikoulun keskeisiä teemoja, kuten uskoa, elämää ja kuolemaa sekä tunteita ilosta suruun, käsitellään nuorten ehdoilla, toiminnallisesti ja yhteisöllisesti. Moni kokee, että rippikoulun hiljenty-mishetket, ehtoollinen tai keskustelut isosten ja ohjaajien kanssa tuovat lohtua ja ymmärrystä. ●

Miikka Ruokanen vierailee Tuomasmessussa

Elokuussa Kuopioon saapuu vierailijaksi Suomen Tuomasmessun perustajajäseniin kuuluva Miikka Ruokanen.

Miikka Ruokanen on Helsingin yliopiston dogmatiikan emeritusprofessori ja Nanjingin teologisen seminarin systemaattisen teologian professori Kiinassa.

Ruokanen luennoi sunnuntaina 31.8. ennen Tuomasmessua aiheesta ”Uusi näkökulma kirkkomme uudistumiseen: Mitä voimme oppia Kiinan kristityiltä?”

Tuomasmessu on monimuotoisesti toteutettu jumalanpalvelus, joka on vakiinnuttanut asemansa yhtenä seurakuntalaisten suosikkimessuna. Erityisesti sinne kutsutaan etsijöitä, Tuomaan kaltaisia epäilijöitä ja uskossaan ar-

koja. Messun nimi viittaa-kin epäilijänä tunnettuun apostoli Tuomaaseen, joka etsi, kyseli, koki ja löysi. Messun ilmapiiri on välitön ja lämmin ja sinne on helppo tulla.

Tärkeässä osassa on myös musiikki, Tuomas-

messussa lauletaan paljon yhdessä. Virsiin ja tuomaslauluihin on helppo osallistua kuoron ja orkesterin tuella.

Kuopion Tuomasmessu täyttää tänä syksynä 35 vuotta. Messu järjestetään joka kuukauden viimeisenä sunnuntaina klo 18 Alavan kirkossa. ●

Miikka Ruokasen luento Alavan seurakuntasalissa su 31.8. klo 16. Ruokanen myös saarnaa klo 18 alkavassa Tuomasmessussa.

LUOTTAMUSHENKILÖ
Jouni Lintunen
Puijon seurakunta

Enemmän nuoria aktivoitava mukaan

1. Kiinnostuin luottamus-henkilötehtävästä, koska haluan olla mukana tekemässä päätöksiä seurakunnan toiminnan suhteen. Toivon voivani edistää kykyjeni ja osaamiseni mukaan seurakunnan toimintaa muun muassa vapaaehtoistyön osalta.

2. Arvostan erityisesti avoimuutta ja keskusteluvaa ilmapiiriä. Arvostan lisäksi sitä, että seurakunta järjestää paljon erilaisia tapahtumia ja toimintaa kaikenikäisille. Vapaaehtoistoimintaan on helppo lähteä mukaan. Seurakun-

nasta saa monenlaista tukea eri tilanteisiin ja tarpeisiin.

3. Parasta kehittämistä olisi, jos saataisiin nuoret entistä enemmän aktivoitua mukaan kaikenlaiseen toimintaan. Hyvällä tiellä ollaan, mutta on paljon mahdollisuuksia houkutella nuoria vielä nykyistä paremminkin seurakunnan piiriin.

Aktiivista viestintää ja somen haltuunottoa tulee kehittää myös. ●

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven seurakuntalehti

112. vuosikerta
(aiemmin julkaistiin nimellä Siunausta koteihin)

Seuraava numero 27.8.2025

 www.kirkkojakoti.fi

Julkaisija Kuopion evlut. seurakunnat

Viestintäpäällikkö, päätoimittaja
Minna Siikaniva, puh. 040 4848 273,
minna.siikaniva@evl.fi
Toimitus kirkkojakoti@evl.fi

Taitto Tuija Hyttinen

Ilmoitukset Sanna Kiiveri-Haverinen,
puh. 050 433 0153
sanna.kiiveri-haverinen@hillagroup.fi

Paino Sanoma Manu Oy

Jakelu Suomen Suoramainonta Oy

Painos 57 000 kpl

ISSN 2954-1964

**Mitä tehdä jos
lehti ei tule?**

**Jakelupalaute
puhelimitse**
029 001 0040
(to 9–16, ma, pe 9–14)

**Jakelupalaute
verkossa**
jakelupalaute.fi

Lehteä ei jaeta talouksiin,
joissa on ilmaisjakelu- tai
mainoskielto.

Lue lehti verkossa
tai tilaa uutiskirje

KIRKKO & KOTI

kirkkojakoti.fi

Olemme apunasi surun hetkellä.
Hienotunteisesti. Kokonaisvaltaisesti.
Asiantuntevasti.

HAUTAUSTOIMISTO
Länsivuori

Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531, 040 512 1035
www.lansivuoriky.fi

— HAUTAUSTOIMISTO —

J. Nurro Oy

*Kaikki hautausjärjestelyt
hienotunteisesti ja ammattitaidolla.*

Kauppakatu 55-57 | 70110 Kuopio
www.nurro.fi | 040 505 6287 | hautaustoimisto@nurro.fi

PAIKALLINEN PALVELUSETELITUOTTAJA
**Kotisiivous, hoiva-
ja hoitopalvelut**
Tilaa maksuton tutustumiskäynti
044 755 6220
kodinunna.fi
UNNA KUOPIO | Kirkkokatu 61 | info.kuopio@kodinunna.fi
UNNA SIILINJÄRVI | Savolantie 1 | info.siilinjarvi@kodinunna.fi

KUOPIO 96,3 MHz
Tarkempi aikataulu ja nettiradio:
kesaseuraradio.fi
kesäseuraradio SRK®
TERVETULOA KUUNTELEMAAN!

WWW.palvelutalolepola.fi
Palvelutaloon jonottamatta
Turvallinen koti ja kaikki tarvittavat palvelut
A-talossa vapautumassa kaksioita
Vapaana ryhmäkotiasuntoja, joissa hoitaja paikalla
kellon ympäri.
Muuttamaan pääsee heti
Meille käy palvelusetelit
puh. 044 270 9200 tai 044 270 9201
Taivaanpankontie 2, 70200 Kuopio
**Palvelutalo
Lepola**

"Tässä kiihkeiden mielipiteiden ja kärjistyneen debatoinnin ajassa haluan mieluummin rakentaa kuin repiä", Juha Tapio sanoo.

Sillanrakentajaksi kasvanut

Laulaja Juha Tapio on tajunnut, että musiikin tekeminen on ollut hänelle tapa yrittää lievittää yksinäisyyttä ja kurkottaa kohti yhteyttä.

Janne Villa teksti
Eero Oikarinen kuva

Juha Tapio on tuntenut aina perusyksinäisyyttä. Yhteyden kokemuksia tarjosivat ystävät, seurakunta, perhe ja bändi – ja ihme kyllä introvertista kasvoi sillanrakentaja ja yhteisöllisyyden luoja myös musiikkinsa kautta.

"On niin paljon hyviä asioita, jotka yhdistävät meitä, että haluan mieluummin vahvistaa niitä kuin kärjistää ennakkoluuloja ja kyräileviä asenteita."

Kirkon pätevä sanoma

Teinivuosina Juha Tapion kaverit kokoontuivat sekä urheiluharrastuksissa että seurakunnan nuorten-illoissa.

"Hengasin siellä missä kaveritkin. Nuoren miehen kiinnostuminen hengellisistä asioista oli luonnollinen osa pohjalaista mentaliteettia."

Seurakunnassa sai "funtsia asioita rauhassa omaan tahtiin".

"Nuorena intomielenä kerroin muillekin, miten asiat olivat. Olisi pitänyt antaa toisille enemmän tilaa."

Ylistarossa on yksi Suomen suurimmista kirkkoista 52 metrin korkeuteen kohoavine torneineen.

"Ei niillä lakeuksilla voinut välttää siltä, että kirkko oli koko ajan läsnä."

Miltä kirkon rooli yhteisöllisyyden rakentajana näyttää nyt?

"Kirkko joutuu määrittelemään oman asemansa uusiksi, mikä voi olla tosi terveellistäkin."

Juha Tapio näkee, että esimerkiksi rippikoulutyö on edelleen vahvaa ja tavoittaa valtavan määrän nuoria. Myös diakoniatyö on äärimmäisen merkityksellistä.

"Ja kyllähän tämä aika todellakin tarvitsee toivoa, rohkeutta ja lähimmäisyyttä. Kirkolla on edelleen pätevä sanoma tähän tarpeeseen. Kirkon kosketuspinta ihmisiin on yhä iso."

Myös kasteet, kirkkohäät ja hautajaiset ovat monille tärkeitä.

"Suuri osa suomalaisista haluaa kirkon olevan läsnä elämän isoissa käänteissä. Se on kallisarvoinen asia ja kirkolle alati uusiutuva mahdollisuus olla ihmisten palveluksessa."

Suomen yhtenäisyys koetuksella

Lapsuuden Pohjanmaalla isänmaallisuus ja hengellisuus kuuluivat yhteen, sen tajusi jokainen viimeistään veisatessaan virsiä sankarihaudalla.

"Syvällä kulttuurin ytimessä vuosisatoja eläneet virret olivat perusruisleipää. Meni kauan ennen kuin käsitin, ettei Jumala ompi linnamme -virren vanha vainooja ollutkaan Venäjä vaan sielunvihollinen."

Koko Eurooppa elää taas rajua murroskautta, ja kaaoksen voimat ovat liikkeellä, taiteilija toteaa hymähtäen.

"Sinisilmäisyyden aika on väistynyt, kun on käynyt ilmi, ettei meidän naapuri ollutkaan rauhanomainen demokratia, eivätkä amerikkalaiset ehkä tulekaan apuun."

Suomen yhtenäisyys on koetuksella, artisti arvioi. Arvot koventuvat.

Toisaalta Juha Tapio tuntee poikiensa kautta paljon fiksua nuorta porukkaa.

"Ei meidän tilanteemme ole mitenkään toivoton, kun heitä katsoo, mutta nyt joudutaan Suomessakin etsimään suuntaa ja arvoja. Tässä on mahdollisuus uudentaiselle sillanrakentamiselle."

Kansanedustajilta taiteilija toivoisi vastuullisuutta ajaa yhteisiä asioita, eikä pelkkää oman puolueen asian edistämistä ja erilaisten agendojen törmäyttämistä toisiaan vastaan.

"Omaa oikeassa olemista todistellaan ja toisia lyödään. Sitten ihmetellään, miksi äänestysprosentit jäävät pieniksi!"

”

Kirkko oli koko ajan läsnä.

Lenkinä ketjussa

Sisäinen irrallisuuden tunne ja perusyksinäisyys saivat Juhan kiinnostumaan lapsena ikuisuusasioista.

"Heräsi kysymys, onko meillä jokin merkitys olla täällä. Pohdin sitä jo pikkujätkänä."

Pohdinnat ovat aktivoituneet keski-iässä, jolloin hän on haudannut äitinsä ja nuorempi poikakin on armeijassa. Hän haluaisi kysyä äidil-

tään, millainen persoona tämä oli, ja millaisia isovanhemmat.

"Olen havainnut olevani vain yksi pieni lenkki isossa ketjussa. Yksinäisyyden tunteeseen tuo merkityksen, kun tiedostaa olevansa osa pitkää jatkumoa. Yritän hoitaa nyt oman ruutuni niin hyvin kuin osaan."

Sukupolvien kiertokulku näyttäytyy kirkkaasti, kun urheilun ja seurakunnan ympärille aikanaan muodostunut kaveripiiri kohtaa lastensa rippi- ja ylioppilasjuhlissa. He tuntevat toistensa vanhemmat, puoliset ja lapset.

Ystäviensä juhlissa Juha Tapio tapaa toivottua siunausta.

"Toivon, että tuon toisen elämä tuntuisi rikkaalta, syvältä ja merkitykselliseltä. Siihen siunaukseen liittyy halu kokea pyhää ja tuonpuoleista, jota me etsimme myös taiteesta."

Uskon ydin pelkistynyt

Vaikka Juha Tapiolla on kosmisen yksinäisyyden kokemuksensa, hän ei koe koskaan olevansa "perin pohjin hylätty tai täysin yksinäinen". Kantavana pohjana kautta vuosien on ollut suhde Jumalaan.

"Omasta uskosta on riisuutunut paljon totena pitämistä, mutta ydin ei katoa, vaan se jopa pelkistyy. Usko ei riipu minusta. Jos Jumala on, en voi millään päätelmillä päättää, ettei häntä ole. En voi siis muutakaan kuin uskoa." ●

Lue pidempi juttu verkossa kirkkojakoti.fi